

Felvidéki Híradó.

P O L I T I K A I H E T I L A P

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Egyes szám ára 20 fillér.

A lap szellemi részét illető közlémények a szerkesztőségre, a hirdetési és előfizetési pénzek a kiadóhivatalra cizmeve Turócszentmártonba küldendők.

Hirdetések legutányosabban, árszabály szerint. — Lapunk számára hirdetéseket — eredeti árkában — minden bel- és külföldi hírdetési iroda elfogad. Nyilttér soronként 40 fillér.

A magyar középosztály.

A magyar nemzetet is már-már végpusztulással fenyegette az a kérélehetetlen vezet, mely a legnagyobb, legvirágzóbb nemzeteket érte, midőn hatalmukban elbizakodva, a tétlenség, fényezés és erkölcsi hanyatlás lejtőjére léptek. Még a mult század elején pártviszályok, belső egyenetlenkedések dultak hazánkban s emésztették a különben is sorvadásnak indult nemzeti erőt; a külföldi államok már-már parentális akarták a „hadján erős magyar“-t, de a Gondviselés a megpróbáltatás utolsó perceiben megajándékozta a magyar nemzetet prófétái illetségű, kiváló férfakkal, kik a hazaszeretet szent tüzétől áthatott lelkesedésükben rövid idő alatt évszázadoknak mulasztásait pótolták hazánkban.

A XIX. század kiváló férfainak köszönhetjük, hogy a már minden tekintetben hanyatlásnak indult magyar nemzetet is utól nem érte az egykor nagy hatalommal bíró nemzetek tragikus sorsa.

A XIX. század közepe táján gyökeres átalakuláson ment a magyar nemzet keresztül; ez átalakulás megváltoztatta ugy a politikai, mint az irodalmi és közzgazdasági életet. A XIX. század politikai reformja Kossuth Lajos nevéhez fűződik, ki a különböző társadalmi rétegekre osztott rendi államot nemzeti állammá tette. Egyszerre ledőltek az elválasztó falak, melyek a nemzet erejét szétarabolták s Kossuth lelkes szónoklatainak hatása alatt a pártoskodó osztályok egyenlő jogokkal s kötelességekkel bíró egységes, szabad nemzetté forrtak össze.

A felejthetetlen 1848-iki napok az ország minden polgárának faj-, nyelv- és valláskülönbség nélkül egyenlő szabadságot, egyenlő jogokat teremtettek s minden polgárna egyenlő kötelességeket róttak.

Az új alapon organizált nemzeti államnak alkotmányos önállóságát a haza bőlese fírad-

hatatlan buzgalommal s a legnagyobb óvatossággal igyekezett biztosítani Ausztriával s a külfölddel szemben.

Az irodalom terén Petőfi és Arany ihletett munkássága megteremtette az igazi magyar költészetet, mely a hazafias s demokratikus eszméktől áthatva, felrázta a magyar nemzetet lethargikus álmából.

Ugyancsak e korbá esk a legnagyobb magyarnak áldásos munkássága, ki közzgazdasági reformeszméivel hatalmas lendületet adott az anyagi kulturának, melynek révén Magyarország ismét a fejlődő, életképes kulturnemzetek sorába helyezkedett. Természetes, hogy a XIX. században elért nagy eredményekhez ilyen kimagasló félteleneknek önfeláldozó hazaszeretete, szilárd akarata s vállvetett, titáni munkássága kellett.

Megmérhetetlen remény és esáladással járó munkába, önfeláldozásba s keserűséggel terhes megpróbáltatásokba került, míg Magyarország alkotmányos építletét ujonnan felépítették. De e kor összes számottevő emberei, mintha egyesítették volna magukban a magyar nemzet kiváló faji tulajdonságait, a haza fogalmában összpontosuló lelkesedéstől voltak áthatva.

A régi nemesség é szent lelkesedésében demokratikus érzelmektől áthatva irta alá saját haláltilétét, hogy egy elkülönített osztály helyett egy szabad nemzetnek egybeolvadó, de vagyoni é s intellektuális helyzeténél fogva vezető rétegévé váljék. E vezető szerepet töltötte be a régi középosztály ideális intenzitással. Pájdalommal tapasztaljuk azonban napjainkban, hogy a régi középosztálynak klasszikus világnézlete mindinkább elenyézik.

A haza é s köz érdeke helyébe belopódzott sokak szívébe az önzés. A középosztály egy nagy rétege szövetkezik azért, hogy mághoz ragadjon élvezetekhez vezető anyagi javakat, saját érdekeiket szolgáló hivatalokat. A képviselői mandátumot nem azért hajlászzák sokan, hogy tudásukat, értelmüket a haza

javára használják, hanem hogy maguknak minél kedvezőbb hatalmi polcot biztosítsa, egyéni érdekeiknek áldozzanak. A szabad természet tisztaságában gyönyörködni tudó é s ideális czélölkért rajongó, vidéki birtokosok helyébe nyomultak a számító agráriázták, a humanisztikus felfogású lateinerek helyét elfoglalták a kapaszokdó strébrek. A kötelességtudás helyébe lelkiismeretlen felelőtlenség lépett, az erkölcsi felelősség érzete kihalóban, a meggyőződést felváltja az alkuvó opportunizmus.

Ez az opportunizmus é s mezeien utilitárizmus azután utját állja az ideálisabb társadalmi rétegek hazafias törekvéseinek is. Nem a Salus rei publicae, hanem a salus mea tokalodik az előtérbe, amely a lelkiismeret bűvölésével oly viszonyokkal való csendes é s békés megalkuvást is megengedi, amely viszonyok, ha tovább engedjük őket fejlődni, előbb-utóbb veszedelmebe, romlásba sodorja az országot é s a nemzetet.

Igen, igen, egyéris, hatalmas, de amellett magasb eszményekért is lelkesedni tudó é s cselekedni kész magyar középosztálynak a kialakulása szükséges, hogy hazánk é s nemzetünk boldogulhasson, virágozhassék é s nyugodtan, bizalommal nézhessen a késő jövő elé.

Rácz Elek.

Közödem a parlamentárizmusért cím alatt egy 110 lapra terjedő füzet jelent meg, amely magában foglalja gróf Tisza István miniszterelnöknek az utóbbi parlamenti események alatt mondott összes beszédeit. Az: monlja a füzet előszava, hogy „az obstrukció letörésére indult é s vívott parlamenti harczban színtő kötelesség visszatekinteni a kiinduló ponttól az utolsó mozzanattig a haborúság minden fázisára. Szóglátot váltunk tenni nemcsak a politikai világnak, hanem az egész magyar közveleménynek, mikor időrendi sorban egybegyűjtve közöljük Tisza István grót miniszterelnök összes nyilvánkozatait é s beszédeit, amelyek az obstrukcióról é s annak lektüzléséről szólnak, az ugrai

T A R C S A .

Thurócvarmegye régi multjából.

— A „Felvidéki Híradó“ eredeti tárcaja. —

Irtá: Bráz Béla, Thurócvarmegye levéltárosa.
(Folytatás.)

IV. László király 1288. évi diplomája szerint a király „pre remedis anniae suae praedecessorum sancte suorum“, saját é s elődeinek lelki nyugalmáért Szeinecát a thuróczi premonstreieknak adományozta „scientes monasterium B. M. Virginis de Thuroch per D. Belam pie memoriae avum nostrum eharissimum tempore annuntiationis gaudii navitatis nostrae olim fuisse fundatum“. Ezen okmány szerint Béla király unokájának, IV. László születésének örömeire építette volna a konventet. A harmadik ok pedig az alapításra nézve, hogy szent Margit Thuroch városán születteit. Feltehetjük, hogy ezen rövid időközti események mind indító okok voltak a kolostor megállapítására nézve. De a historikusok nem egyeznek meg az alapítás idejére nézve. Az általános hit az 1252. évre teszi.

Fejér szerint IV. Béla a zabori monostorból alapított ide kolostort „monasterium S. Ipolyti de Zabor“. Egy Kálmán király korából való okmány szerint a thuróczi konvent keletkezése visszanyúló szent István király idejére. Szent István alapította a zabori monostort, melynek a thuróczi konvent csak expropriája volt. Ezen történelmi vélekedés szerint, ha a thuróczi konvent IV. Béla király idejében, illetve futása idején már létezett, akkor a tatár invázió után Béla király által csak függetlenített a zaboritól s mint önállósított

konvent, újabb javadalommal é s kiváltságokkal bővítettett.

Az alapításra nézve bármelyik időszakot fogadjuk is el, az egy bizonyos, hogy Béla király 1252-ben a konventet fejedelmé megajándékozván s kiváltságólván, a konvent tagjait s annak népét kivette a megye alól, oly módon, hogy amely esetekben az ispánok a más egyházi é s világi nemek népei felett itelni szoktak, a thuróczi kolostor emberei magának a királynak bíraskodása alá tartoznak.

A konvent egész 1510-ig, illetve a mohácsi vészig a premonstreiekké volt. A huszita invázió nem tetteitte el s a reformáció szelleme nem hatolt ide be. A mohácsi vész idején Nyáry Ferenc Majthényi Uriel rendfőnök-től a várat a konvent javadalmaival együtt elvette, melyet később 1534-ben Révay Ferencnek 3500 frtért eladott. A rend anyiban existált, hogy Uriel Révay Ferenc főispánnak évi 300 frt hasznóbért fizetett, de Uriel halála után, jövedelme hiányán, a rend feloszlott. I. Ferdinand idejében Várady Pál érsek a Révayakkal kiegyezett a függő adósság kiegyenlítésére s királyi megbízás folytán a rendet vissza is állította. A végleges kiegyenlítés é s leszámolást azonban csak Oláh Miklós érsek toganatosította. O azonban a premonstreiekké helyett, mivel ezek a protestantizmus ellenében elégteleneknek nyilvánultak, jesusitákat telepített Thuróciba, oly feltétellel, hogy a jövedelem fele a rendé, a másik fele a primásé s a felügyeleti jog az esztergomi káptalant illeti.

Igy keletkezett a híres thuróczi jesusita kollégium hírneves iskolájával „schola de Thuroch“, melynek hívatása volt az ifjúságot hitbuzgóságban nevelni s a pro-

testantizmus ellen papokat képezni. De a protestantizmus erős gyökeret vervén, már Thuróciban az iskola s pápi intézet időről-időre terebb lett. Elérkezvén a felkelések ideje, a Boesky-felkelés alkalmával a jesusiták a szabad hajduk dúlő elő menekülni kényteleníttek s Selybe menekültek s olya tették át a „Scholam de Thuroch“-t Boesky Thurócztot elfoglalván, a konvent is összes javadalmaival birtokába került 1613. évben. II. Matyás Forgách Ferenc érseknek visszaadja, a ki is visszatelepett a jesusitákat. 1614-ben a király Pázmány Péter nevezte ki a konvent főnökévé, a ki alatt még virágzott a praepozitúra. 1621-ben II. Ferdinand vissza akarta foglalni a jesusitáktól, de a Berthlen-lázongás miatt e tervét kénytelen volt elállani. Különben is Pázmány Péter hálás pártfogója volt a konventnek s csak halála után, 1637-ben, királyi parancsra kebelezetett a nagyszombati jesusita kollégiumba. A nagyszombati kollégium rektora a thuróczi prépostnak nevezetett, a thuróczi tényleges főnök pedig csak a „vicepraepositus“ címet viselte. Kedvezőtlen helyi viszonyál fogva, mivel az iskolát kevesen látogatták s a katolikus nép lelki gondját a znoi plébános gondozta s mivel a jesusita-rend hazánkban Mária Therezia által töröltetett, a rend javai a vallásalapra o'vzattak, maga a rend pedig a nagyszombati kollégiumba kebelezetett s az egykori hírneves thuróczi praepozitúra csak mint cím állt fent. Jelenleg a rend épületében állami tanítóképző intézet van.

A rend iratai s peeséje a besztercebányai egyházmegyei levéltárban őriztetik 1780-tól.

(Folyt. köv.)

levélről a parlamenti ülészek berendezéséig. Epilógus gyanánt még a főváros négytőlcsend elhangzott beszéd-
 tedl tessük teljessé a gyűjteményt. Egy jelentős esemény
 eddigi történetét világítja meg ezek a beszédek és
 egyszerűségek magyarázatát adják a közlekedés céljainak,
 törekvéseinek, intenzionát. És ebben a füzet elő-
 szavának teljesen igaz van. Anyit még a legfeljebb-
 tabb ellenéki ember is tanulságot vonhat belőle, hogy
 a szeretlenül espongó, az ország békés fejlődését
 minduntalan akadályozó obstrukcióval és az erre való
 törekvésekkel szemben végre tenni kellett valamit. Ami
 történt, azt teljesen jóváhagyja az ország közvéleménye,
 mely már régen megelégedte nem az ellenékek, hanem
 annak a kis töredéknek okvetetlenkedésével, amely minden
 áron és nagyrészt csak személyes ellenszenvből akadályozta
 a parlament működését. A legmeglehetőbben
 ajánljuk ennek a füzetnek elolvasását, mely tanúságot
 tesz arról, hogy gróf Tisza István nem a féltékenyen
 őrszót szólabaságot akarja megnyírni, de lehető-
 lenné akarja tenni azokat az eseményeket, amelyekből
 a közlekedés mulndorral fordul el minden magyar
 ember.

A külföld politikai helyzetükről.

Lapunk előző számban már közöltük néhány
 tekintélyes külföldi lapnak véleményét a magyar politikai
 helyzetről. Most a párisi Temps a következő cikket
 hozza: Tisza István gr. mint győztes került ki egy olyan
 ltközéteből, amelyben nemcsak egy férfianak hatalma,
 hanem a parlamentarizmus kormányomának az elterelől-
 sága volt kockázta vetve. Eljárásának minden ügyessége
 abból állott, hogy megszavaztatta magának a provizorius
 mindenhatóságát egy bizonyos nemét a végéit, hogy
 valamelyes kényszerítészt vessen az obstrukció kiséb-
 ségére. Nem azért, hogy Magyarország állandón vesse
 alája egy dráki kormányzatnak, hanem hogy lehetővé
 tegye a többségnek a klottúr behozatálát, nehogy kény-
 telen legyen minden napon kétségbeeső harczokat újból
 megvívni. Más szavakkal, az obstrukciót egy percze
 felpezekelte és megkötötte, de nem azért, hogy örök
 időre lenyeltesse vele a keserű laldasod, hanem hogy
 pillanatnyi tehetlenségét arra használja fel, hogy egy
 mérsékeltlebb reformot, nevezetesen egy kevésbé szigorú
 házszabályt hozzon létre. A műtetet Tisza férfian veti
 véghez. Szüksége volt neki annyi erőlyre, a koncepczi-
 óznak állkora gyorsaságára, imponáló fellépésre, hite-
 vérrre és állhatatosságra, amennyit talán a legjobb barátai
 sem hittek róla.

Az előkelő párisi lap szól aztán az ellenéki pártok
 egyesítéséről és benezolja Apponyi gróf abbeli tulbzal-
 mat, amellyel kijelentette, hogy a mult péntek esti
 határozatot törvénytelennek tekinti és hogy annak nem
 fogja magát alávetni. A Temps cikkeit így folytatja:
 Ez a fordalmi magatartás egy olyan törvény ellen,
 amelyre a többségnek szüksége van, semmiképen sem
 emelbe Apponyi gróf tekintélyét, aki eddig, úgy látszik,
 azt hitte ki magának feladatát, hogy előadást okozzon
 mindazoknak, akik benne valaha reménykedtek és a ki-
 nek eddigi pályafutása nem volt egyéb, mint hosszú
 sorozata a csalódásoknak, amelyekkel barátjait elszomorí-
 totta. A volt hazelök valóban semmit sem fog nyerni
 sem azzal, hogy vizsályt kezd azzal az autoritással,
 amelyet nem rég maga gyakorolt, sem azzal, hogy majd
 dulakodásba fog keveredni a képviselőház teremoreivel.

A londoni Times igen találon világítja meg Tisza
 miniszterelnök intenzióit a házszabály-revizio tárgyában.
 Tisza, ugymond, meg van győződve, hogy elérkezett a
 pillanat, eldönteni egyszerűs mindenkorra, vajjon Magyar-
 ország alkotmányá, hogy Tisza nem hajlandó annak
 pseudo alkotmányos érveit cizálatlanul huzni.

Vasárnap beszédeben ügyesen szemébe nézett a
 feliratban kiemelt thézisnek. Az ellenékek — ugymond
 a lap — államesinyről s alkotmányésrtésről beszél.
 Azonban államesiny történet, midőn a nemzet képvisel-
 letének alkotmányos jogai kívülről erőszakosan meg
 lettek sértve. A parlament még követeltet el államesiny
 önmagá ellen, mert midőn többségének határozatánál
 marad, csak saját illetkességének körében eszelezkik.
 Ellenékeköz az ellenéki volt az, mely támadást intézett
 a parlament szuverenitása ellen, midőn a koronához
 apellál egy parlamenti határozat ellen és az alkotmányos

király becslette ellen követ el erőszakos támadást,
 midőn esküjének szentségére figyelmezteti. Vonatkossá
 a Times mult heit vezérezkikre, Tisza — ugymond —
 nyomtatékosan hangoztatta abbeli felhozását, hogy ha a
 magyar parlament nem volna illetékes saját eljárásit
 reformálni az alkotmány sérelme nélkül, akkor a magyar
 alkotmányt csakugyan turesa okirat lehet.

A londoni „Standard” a magyar politikai helyzetéről
 szóló vezérezkikében konstátálja, hogy Tisza nem
 tagadja az alkotmányos forma megcséztét, védekezésé
 a „Solus reipublicae suprema lex” akziómába foglalható
 össze. A kérdés ugy áll, hogy egy fakéziós kisebbség
 lehetetlenne tegye-e a pártkormányzatot: igen vagy
 nem? Tisza Wellington herozeggel mondhatná: a király
 kormányzatát folytatni kell. Magyarország kormányzásit
 paralizis tenyegette, az egész Monárkia biz onása
 veszélyben forgott. Tisza azt állítja, hogy csak angol
 példát követi. Mi is kénytelenek voltunk erre kényez-
 kelni az obstrukcióit, tulságos tekintet nélkül formákra
 és precedensekre, melyek az obstrukció által oly kiemel-
 lenül megcsértettek.

A londoni „Daily Graphic” nem akarja kritizálni
 Tisza gróf „államesiny” jét, csak konstátálja, hogy a
 klottúr és a szillat az angol parlamenti életben meg-
 szokott alapvonásokká váltak s bár sonki sem szereti,
 meg kell adni, hogy szükséges ellenmérget képeznek
 az obstrukció mérge ellen, mely ha magára hagyják,
 esetleg az egész parlamenti gépezetet összetöri. A lap
 kimutatja, hogy az obstrukció végeredményében az
 abszolútizmus malmára huzja a vizet. Tisza, ugymond,
 azért joggal mondhatja, hogy midőn a britt parlament
 példáját követi, nem a többség zsarnoksága, hanem a
 parlamenti kormányzat érdekében eszelezkik.

A párisi „Temps” legutóbb is vezérezkikét szentelt
 a magyar ügyeknek, amelyben azt mondja, hogy Tisza
 pártalan mesteri kézzel vezetett végéit az obstrukciónak
 és hangsúlyozza, hogy Tisza elvégeinek nagyrabesit-
 tését is bírja. A lap jó tájékozottsággal bírátja a
 legkülönbözöbb pártárványlatokból összalakult ellenéki
 egyesülést és aztán következőképen ír: „A férfiaság
 tetszik férfias népek. Ez nem szereti a fikéziókat. Ez
 a nép azt a kérdést veti föl, hogy vajjon a merénylet
 a parlamenti jog ellen és következkésnek Magyarország
 szabadsága ellen nem-e esupán az ellenéki kötekdése
 a végéit, hogy az obstrukció fogantujával tultegye
 magát a kormányon és a többségen? A nép továbbá
 azt fogja kérdeini, hogy pl. az a fordalton, amellyel
 1882-ben Angolországban behozták a klottúr és
 helyreállították a szólás szabadságát, nem volt-e idős
 és jótékony?”

Műkedvelői előadás a F. M. K. E. javára.

Az új. Josth György főispán védnöksége alatt álló
 műkedvelői-társaság nyitotta meg a tervezérel bekészön-
 tött teli szezon mulatságainak sorozatát november hó
 26-án, a turözsentmariont állami iskola tornatermében
 rendezett színelőadásával. A fardalhatatlan és buzgó re-
 rendezőség nemcsak élvezetes estét akart szerezni megyénk
 magyar népeinek élvezetüknek, de egyuttal — a műkedvelő-
 társaság intenzionójának meglehetőleg — telebe hazaifis
 ezét is óhajtot szolgálni, amennyiben az előadás tiszta
 jövedelmét a F. M. K. E. javára szánta. És fardalozásá-
 nak nehéz munkáját teljes és fényes siker koronázta!
 A szép anyagi jövedelmen kívül tökéletes volt az erkölcsi
 siker is: a szép számmal egybesereglett közönség mind-
 végig lekötött figyelemmel hallgatta, igen sokszor pedig
 zajos tapsokkal honorálta a felkes műkedvelő gár-
 preciz összájtékát s sikerült alkításait. Mielőtt az élve-
 zetes estének részletezésre becsatlakoznánk, különösen
 ki kell emelnünk dr. Ling Ernő, kir. járásibíró és
 Dugovics Titus főszervezős fardalhatatlan buzgólkodásit,
 melylyel a rendezés terhes és nehéz munkáját herteken
 keresztül vitték és szolgálták.

Két egyfelvonásos szindarab s egy ónelszámú ké-
 pezék az estély programját. Elsőnek a Közöngye című
 darab került színrre, melynek szereplői: Kossuth Ella,
 Galanda Olga, Singer Jolán, Dugovics Titus, Reithy
 Vladimir, Jászó Mihály, Gálför Dezso és Witroiczky István
 voltak. A szereplők közül első sorban Kossuth Elláról
 kell megemlékeznünk, aki ez estén valóságos bravuro-
 munkát végzett. Szerepét ugyanis az előadás napján
 dében vállalta el Urszky Aranka helyett, ki hirtelen
 megbetegedése miatt sokat igéro fellépésének elget nem
 tehetett. Kossuth Ella — tekintettel a hazaifis ezétra s
 tekintettel a rendezőség eléggé kellemetlen helyzetére —
 bár családjának gyásza kétszeresen megnehezítette vál-
 lakozását, — uszvolván az utolsó pillanatan elváltálta
 a rendezőség sürgető kérésére a meglehetősen nehéz
 szerepét s egy-két órai készült után fényes sikerrel el

is játszotta. Szerepének átértése, játékanak elevenséget
 és erje mindvégig felbontelése a közönséget, mely —
 értesitlven a nehéz viszonyok között történt vállalkozás-
 ról — kétszeresen adózott az elismert tehetségű mű-
 kedvelőnek. — A darab másik főszerepét Galanda
 Olga töltötte be, ki disztinált finomsággal s ügyesség-
 gél játszotta meg szerepét, tanúbizonyosság szolgáltatóvan,
 hogy műkedvelői társaságunknak igen hasznos és érte-
 kes tagja. — Singer Jolán uröltyű kiesziny szerepében
 is teljes sikert aratott.

A férfiszereplők közül a gárda két kipróbált tag-
 ját, közönségünknek régi kedvenceit — Dugovics Titust
 és Reithy Vladimirt kell első sorban kiemelnünk. Mind-
 ketten a régiek: kiütönek — voltak. Pompás alakításai-
 kat, melylyel állandó derültséget, egészséges humorot és
 kedvet vittek a színpadra, sokszor a nyílt színen is vi-
 haros tappsal s felkes éljenzéssel honorálta a közönség.
 — Jászó Mihály és Gálför Dezso utalton először mutat-
 koztak be közönségünknek s bátran állítjuk, hogy
 mindketten jó és hasznos erőnek bizonyulnak, kikől
 még a jövőben sokat várhatunk.

A program második pontja Singer Jolán ének-
 száma volt, ki Moszkói Margit zongorakísérete mellett
 előbb klasszikus s végül magyar dalokat énekelt. Tiszta,
 esengő hangzával, érzelmes és értelmes előadásával az
 első pillanatan meglehőtötte a közönséget s teljesen
 kiérdemelte az elismerés tapsait és a sok újrajzást, mely-
 lyel a hálas publikum énektehetőségét adózott. Moszkói
 Mar. uröltyű pompás zongorajátékát szinte fölillesgés
 is lenne külön megdicsérnünk, mert hisz annyira köz-
 ismeretes, de lehetetlen ki nem jelentelnünk, hogy finom
 és művésztjes játéka közönségünknek az alkalommal is
 csak legnagyobb élvezetére és gyönyörködötésére szolgált.

Helyesi Józsefnek Nyír című kis játéka zára
 be a műsört, melyet Hodolay Jolán, Moszkói Margit,
 Bertsch Ottó és Párvy Endre adtak elő. A darab fő-
 szerepét Hodolay Jolán kreatta, ki ezuttal először mu-
 tatkozott be a tuczi közönségnek. S a bemutatkozás
 a legtekdetesebb eredménylyel sikerült. Mindvégig igeza
 természetességgel, bájos egyszerűséggel alakította az arra
 látszólagos közönyössége miatt aggodó fiatal asszony-
 kát, elkeseredett panaszokodásait, majd erőlyesebb
 kifakadásait magkapó lütséggel s elevenséggel tükrözötte
 vissza. Kedves és bájos játéka, melyet kellemes orga-
 numa csak még sikerültebbé tett, nemcsak a darab végén,
 de a nyílt színen is vilharos tappsal jutalmazta a közön-
 ség. Hodolay Jolánnak kiváló tehetségű és bizonyára
 sokoldalú erőt nyert műkedvelői társaságunk! Moszkói
 Margitnak kiesziny, de hálas szerep jutott osztályrésztül
 a patthoz nyelvi, kacskias szakácsnét kellett alakítania.
 Bajosabb s mégis erőlyes szakácsnét képzelné se lehet
 málnál; teljesen rászolgált ügyes játékaival arra a zajos
 ovációra, melyben a közönség részesítette.

A darab valóban komikus alakját, a rendkívül éhes
 nagybástit, Bertsch Ottó személyesítette, ki ezuttal elő-
 ször próbálkozott meg a műkedvelői szerepléssel. Alu-
 lásan ismert humorál, természetes alakításával oztalan
 tetszést és elismerést aratott. — A darab másik
 férfiszerepét Párvy Endre játszotta el teljes ügybuzgó-
 sággal és ügyezkedéssel.*

Az előadást sikerült táncmulatság követe, mely a
 legjobb s legkitünőbb hangulatban egészen foggelig
 tartott.

Sok ilyen teljes — anyagi és erkölcsi tekintetben
 valóban fényes eredménynyel járó sikert kívánunk derék
 műkedvelői-társaságunknak! A kezdő a legszebb jövőt
 igéri!

P. E.

* No meg azzal az elegenézával meg művészetelt, amely-
 nek révén már régen megállapítottuk, hogyha nem lenne kitünő
 tanár, hivatásos száművésznök is bevárnék. S.erk.

HIREINK.

— **Megyebizottsági tagok választása.** Harmincz
 új megyebizottsági tagnak megbiztása lejáravan, melylyek
 évi december hó 1., 2. és 3-án töltöttek be választást
 útján. Az eddig megjutott választások eredményéről a
 következőkéül tudjuk: A felosztásban választókörletleiben
 megválasztottak Roth Emil és Brüll Adolf; a turözsentmariontan
 Kohut József fő nemzetiégy párti, a nezezbálban
 Bulboszky Miklós; a triekopiban Pathlay Sándor és dr.
 Szolnari Vilmos; a turániban Hadik Endre; a
 hajhán David János; a tótróniban Szkalak Gusztáv;
 a sklabányiban Tinkó Gusztáv és Kosztra Janos;
 a stulnyaföldiben Strak Károly; a jesztenben Jesezsényi
 Ferenc, Gaspar és Jesezsényi Paulovics Magde Ferenc;
 a szeszényiban dr. Ling Ernő; a pruzebóban Klóni
 Vilmos és Michnik Miklós; a szemhályiban Kerecsky
 Iner és Bada Károly; a zió áráljában Gerő Virgil.
 A tegnapi, december 3-án tartott választások eredmé-
 nyéről laponk zartarok még nem lehetett értesitlenünk.
 Választás alá kerültek Sklelon Berecz Gyula és Zolbarszky
 Adolf, Kostyánban Bnoez Károly és Michnik Gyula
 Mudroy János és Thomba Petre Józseffel szemben,

